

Βούρδουλας

ΕΒΔΟΜΑΛΙΑΙΑ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΓΕΡΠ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΡΙΘΟΣ 15

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΕΜΠΟΔΙΑ

[Σκίτσο του κ. Μίλη Σκεβά]

ΠΑΝΑΓΗΣ : 'Εκείνο ἐκεῖ εἶναι πού μᾶς χαλνᾶ τὰ σχέδια . . . Δὲν μπορεῖ νὰ γίνη καμμιά μανούβρα, ἀγαπητέ στρατηγέ :

ΚΟΝΔΥΛΗΣ : Τοῦ γνουοῖζουμιν καὶ τοῦ λόγου μας καὶ τοῦ βλέπουμιν τοῦ ἔρμου. 'Αλλὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ χωρέσ' μανούβρα. Αὐτούνοὺς πού τοῦ φλάγι εἶναι μὲ τέσσερα μάτια! . . .

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ωμίλησεν επί τέλους ο κ. Τσαλδάρης εις την Συνέλευσιν της Κοινωνίας των Έθνων και έβεβαίωσεν ότι «έμφορείται πνεύματον ειρηνικού». Ομολογουμένως είναι το μόνον πνεύμα που μπορεί να διεκδικήση ο κ. Τσαλδάρης, χωρίς να γελάση όποιος τον άκούση.

Αί έφημερίδες της αντιπολιτευσεως κρίνουσαι τον λόγον του κ. Τσαλδάρη εύρισκουν ότι δέν περιέχει τίποτε το έξαιρετικόν. Έν τή άμεροληψία του όμως ο «Βουρδουλας» όφείλει να διακηρύξη, ότι τούναντίον εύρισκει εις τον λόγον του κ. Τσαλδάρη πολλά τα **έξερατικά.**

Σωστός μίμος ο κ. Πρωθυπουργός αντιγράφει παντού τον Βενιζέλον. Έτσι, έπειδή ώνόμασαν τον τελευταίον τουτον κομμύ βουαγιαζέρ της Έλλάδος, έγεινε και ο κ. Τσαλδάρης **κωμικ βουαγιαζέρ!**

Τους λαΐκους κύκλους ταρατεί τρομερά το ταξίδι του Βενιζέλου εις την Κων(πολιν και προπάντων αί τιμαί που του έκαμαν εκεί έπίσημοι και άνεπίσημοι, Ούτω δέ έπληρώθη το ρηθέν: **«Μή μου τους κύκλους τάραττε!**

Από τα σύρτα-φέρτα βασιλέων, πολιτικών, από τα άνήσυχά σχόλια των έφημερίδων, από τας έσωτερικάς ζυμώσεις της Γερμανίας, ή γενική κατάστασις δέν παρουσιάζεται εύχάριστος. Όλοι τούλάχιστον όμολογούν ότι δέν βλέπουν καλά τα πράγματα. Έπομένως, σέ λίγο όλοι θα ζητούν **Γιαλάκια.**

Πρός το παρόν όλη ή Έλλάς άσχολεΐται με τον έρίτιμον κ. Φρυτζαδαν. Ός και αυτός ο ύπουργός των Έσωτερικών προέβη σχετικώς εις ανακοινώσεις προς τους δημοσιογράφους και ώμίλησε διά μακρών. Δυστυχώς οι δημοσιογράφοι δέν τοδ άπήντησαν διά **κοντών**, όπως ήρμοζεν εις τέτοιον ύπουργόν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Δίωγ της άνθηρότητας των οικονομικών του Δήμου Μυτιλήνης, ήτις δέν επιτρέπει την καταβολήν του μισθοϋ εις τους δημοτικούς υπαλλήλους, παρακαλδύνται οι κ. κ. πιστωταί των (μπακάληδες, ψωμάδες κ.τ.λ.) να έχουν ύπ' όψιν των δι να πληρωθούν όταν έκλιπούσης της σημερινής οικονομικής άνθηρότητας, θα είνε άσφαλώς εις θέσιν το ταμείον του Δήμου να καταβάλη τους καθυστερημένους μισθούς εις τους υπαλλήλους του. **Κατά προχείρους ύπολογισμούς τουτο θα συμβή κατά Ιούλιον ή Αύγουστον του έρχομένου έτους.**

Ο Ταμίας του Δήμου
Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΜΠΟΥ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Παρά του κ. Χρήστου Δουρουδή μάς διεβιβάσθη ή κατωτέρω έπιστολή, συνοδευομένη με νέαν άποστολήν έξαιρετικής ποιότητας σταφυλών :

Αγαπητέ κ. Βουρδουλέα
Δίωγ της γνωστής νόσου που μαστίζει και τον τόπον μας, οι καλαθάδες της Καλλονής και των πέριξ πέθαναν. Συνεπώς διά να ήμφορέσω να σάς Ικανοποιήσω εις το «μπιζάρισμα» είναι άνάγκη να επιστραφή άμέσως το άδειο καλάθι, με το όποιον με άπέστειλαν προς ύμās και έδοξάσθην ως άλλη καλλιτέχνις του θιάσου Ρουγγέρη.

Άλλως θα παρέλθη ή σαιζόν και θα κλείσουν τα ... θερινά έξοχικά κέντρα.

Η εύθύνη δική σας. Οι καλαθάδες πέθαναν.

Σέ γλυκοφιλωστά χείλη και στο στόμα
Η γλυκυτάτη εύλογία του Κάμπου Καλλονής

Καλλονή 1η Όκτωβριου 1933

Σημ. Βουρδ. Το καλάθι έστάλη δι' αυτοκινητόν ως του ταχύτερου σήμερον συγκοινωνιακού μέσου. Άλλά δέν μποροϋσε το τρισάθλιον αυτό κράτος να ίδρύση άεροπορικήν ύπηρεσίαν από Μυτιλήνης εις Καλλονήν, διά κάτι παρομοίας περιπτώσεις :

Η εάν τουτο είναι δαπανηρόν και δυσχερές, δέν ήμφοροϋσε να καθιερωθή τρίς της ήμέρας τούλάχιστον τακτική δι' αυτοκινητόν συγκοινωνία με την Καλλονήν; Έλα ντέ. . .

ΟΥΔΕΙΣ, ΑΡΑ ΠΑΝΤΕΣ

Κατά το άκατανόητον κώπως, αλλά λόγω ίσως της βαθύτητός του άκατανόητον—άξιωμα, ότι **«όπου τίποτε δέν συντελείται τα πάντα συντελοϋνται»** είμεθα ύποχρεωμένοι να συγχαρώμεν έαυτούς διά τα λαμπρά άποτελέσματα των εις το Πανεπιστήμιον εισητηρίον εξέτάσεων των τελειοφοίτων των Γυμνασίων μας.

«Ούδεις επέτυχε και κατά συνέπειαν πάντες επέτυχον».

Έάν δέν ύπήρχον και μερικά αξιώματα που να είνε άκατανόητα λόγω της βαθύτητός των, και συνεπώς κατ' άνάγκην παραδεκτά ως σοφά και όρθώτατα, πώς θα παρηγορεΐτο ένας λαός εις μερικάς όδυνηράς περιπτώσεις όπως ή προαναφερθείσα! . . .

ΑΙ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΜΕΝΑΙ

Την ήμέραν του άπόπλου του άγγλικού πολεμικού, παρατηρήσαμεν εις το έξοχικόν κέντρον των Καραγιάννη και Κεντέρη, δύο γνωστοτάτας κοσμικάς κυρίας της πόλεως μας παρακολουθούσας με βλέμμα χαμένον μέσα εις την γαλάζιαν ρευστήν έκτασιν, το μεγαλοπρεπές άπομακρυνόμενον πολεμικόν.

Με την άβράν χείρα, άκουμβώσαν έπάνω εις το τραπεζάκι και στηρίζουσαν άβροτέραν παρειάν, έπαραύσιαζον άναγλυφικήν την εικόνα των «**άπογοητευμένων**» του Πιέρ Λοτι.

Η θλίψις των άκουσίως μετεδόθη και εις ήμάς εις σημείον ώστε να εύχηθώμεν όπως μη έπαναληφθή εις το μέλλον ό κατάπλους άγγλικών πολεμικών, έφ' όσον κατά την άρσιν της άγκύρας εις τους «**δ ν υ χ α ρ**» ή τά «**π τ ε ρ υ γ ι ά**» της έμπλέκονται δχιμόνον φύκη αλλά και καρδιαί, και δημιουργούνται ούτω δυστυχεΐς γυναικείαι ύπάρξεις παρ' ήμίν.

Δέν θέλομεν των κοσμικών κομφών κυριών μας ούτε ή σκέψις ούτε ή καρδιά να σύρεται αίχμάλωτος όπισθεν των άποπλεόντων άγγλικών πολεμικών.

Δέν θέλομεν, διότι τότε τί θ' άπομείνη δι' ήμάς :

ΣΟΒΑΡΑΙ ΑΣΧΟΛΙΑΙ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Πληροφορούμεθα ότι σοβαρωτάτη άνεψύ διαφορά μεταξύ του κ. Βουρνάζου και του κ. Ίάλαμου έκ της άκολουθούσας άφορμής :

Ο κ. Ίάλαμος ζητεί όπως παραχωρηθεί λαρίς έκ διαμφορημένου οικόπεδου διά να χρησιμοποιηθώ ως εισόδος (μπασιά) της εκεί εύρισκομένης οικίας του.

Ο κ. Βουρνάζος όμως φρονών ότι διά του τρόπου αυτού καταπατοϋνται τά δικαιώματα κυριότητος επί του έν λόγω οικόπεδου, άρνείται την παραχώρησιν της λαρίδος.

Η διαφορά ήχη εις το Δημοτικόν Συμβούλιον, το όποιον όμως δέν κατάρθρωσε να δώση μίαν οϊανδήποτε λύσιν διά τον λόγον ότι όσάκις συνεκαλείτο — και συνεκλήθη τρίς — δέν έπαρουσιάζοντο οι Δημοτικοί Σύμβουλοι και άπαρτία δέν έσχηματίζετο.

Ός έπληροφορήθημεν ή άπροθυμία των κ. κ. Δημοτικών συμβούλων προέχεται έκ του γεγονότος ότι δέν έπιθυμοϋν να δусаρεστήσουν ούτοι τον κ. Βουρνάζον.

Ο κ. Βουρνάζος έπρότεινε κατόπιν τούτου μίαν ιδικήν του πρωτότυπον λύσιν.

Έπρότεινε δηλαδή την χρησιμοποίησιν άνεμόσκαλας, αλλά υπό τον όρον όπως ο ένοικιο αναλάβου την ύποχρέωσιν όσάκις θ' άνέρχονται και θα κατέρχονται και κατ' άνάγκην θα πατοϋν όλίγον το οικόπεδον, να αφαιροϋν τα ύποδήματά των διά να μη φθειρεται το έδαφος.

Οι έκ των Δημοτικών Συμβούλων εύγενείς έδέχθησαν την λύσιν αυτήν, αλλά την άπέκρουσαν οι πληβείοι.

Όσον άφορά τον κ. Δήμαρχον λέγεται ότι είναι ή πρώτη φορά που δέν έννοεί να έκφέρη γνώμην επί του προκειμένου διότι χρειάζεται και ο κ. Βουρνάζος και ο κ. Ίάλαμος.

Προχθές έκλήθη διά τετάρτην φοράν το Δημοτικόν Συμβούλιον όπως εξέταση την αυτήν ύπόθεσιν και έλήφθη τέλος άπόφασις να συζητηθώ εις νεωτέραν συνεδρίασιν, ή οποία θα είναι ή πέμπτη κατά σειράν.

Οι καλώς πληροφορημένοι κύκλοι πιστεύουν ότι εις την πέμπτην αυτήν συνεδρίασιν, το Δημοτικόν Συμβούλιον θα κηρύξη έαυτο άναρμόδιον και θα συστήση εις τους ενδιαφερομένους να προσφύγουν εις το Συμβούλιον της Έπικρατείας.

Αναγράφοντες τα άνωτέρω εις ένα και μόνον άποβλέπομεν σκοπόν.

Εις το να καταδείξωμεν διά γεγονός ότι ψεύδονται άυστόλως οι Ισχυρίζόμενοι ότι το Δημοτικόν Συμβούλιον δέν άσχολεΐται με σοβαρά ζητήματα! . . .

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προσκαλοϋνται άπαντες οι έπίτροποι των έκκλησιών της πόλεως μας όπως προσέλθουν εις το κινηματοθέατρον Πάνθειον όπου ο κ. Γεώργιος Καλδής θα όμιλήση σήμερα και εις τας 2 μ. μ. **«περι κατοχυρώσεως της έκκλησιαστικής περιουσίας πρώτον, και διαθέσεως αυτής κατόπιν προς κατασκευήν έθνικών όδών».**

Τιμή εισόδου μόνον 25 δραχ. διά την αντιμετώπισιν μερικών μικροδαπανών, όπως το ένοίκιον της αίθούσης και άλλα τινά.

ΕΡΩΤΑΣ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ

Έβγα στο παραθύρι
δοϋλά μου μαυρομάτα
γλυκειά σαν ψωμοτύρι
κι' άφράτη σαν ντομάτα.
Έβγα, να δεις τσαχπίνα
έρωτα πουχη ή πείνα! . . .

Η . . ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ

Ο σοβαρός συνάδελφος «Έλεύθερος Λόγος» έγραψε την παρελθούσαν εβδομάδα τα ακόλουθα διά τον Πατριάρχην Άλεξανδρείας :

«Την Κυριακήν έσπέρας ο Πατριάρχης μετέβη εις τά Λουτρά και έπεσκέφθη την . . . Βασιλικήν».

Παρομοία έπίσκεψις γενομένη μάάλιστα το έσπέρας, θα ήδύνατο πολλάς να γεννήση ύποψίας άλλ' εύτυχώς ο Πατριάρχης δέν ήτο μόνος, αλλά συνοδεύετο και από τον Μητροπολίτην Μυτιλήνης και από τον κ. Δήμαρχον, άποτελοϋντας ως γνωστόν έγγύθιον κατά πάσης ύποψίας και φραγμόν κατά της άδεσπότου κακολογίας των Μυτιληναίων.

Νομίζομεν έν τούτοις ότι μία σοβαρά έφημερίς όπως ο «Έλεύθερος Λόγος» θα έπρεπε να άποφεύγει την δημοσίευσιν παρομοίων ειδήσεων, ή τούλάχιστον θα έπρεπε να τας διατυπώνει κατά τρόπον σαφή και μη παρέχοντα λαβήν εις παρεξηγήσεις.

ΦΩΤΟΦΟΒΙΑ

Εις την φιλόξενον οϊζίαν του συμπολίτου μας κ. Κ. . . . γίνονται από τινος κομψαί συγκεντρώσεις νεαρών κυριών και δεσποινίδων, αί όποια κάποτε μετατρέπονται και εις χορευτικάς έσπερίδας.

Διά λόγους όμως τους όποιους δέν γνωρίζομεν, οι συγκεντρούμενοι άρρενες και θήλεις έχουν φωτοφοβίαν, και συμβαίνει ως εκ τούτου να σβύνουν τά φώτα.

Φίλος και λαμπρός έπιστήμιον τον όποιον ήρωτήσαμεν διά το φαινόμενον της φωτοφοβίας, μάς έδήλωσεν ότι άποτελεί τουτο ψυχικήν πάθησιν άπαντάται δέ συνήθως εις νέους και νέας από του 17ου μέχρι του 25ου έτους της ήλικίας των.

Η πάθησις έχει τουτο το αφηρόδον, έπιστημονικώς διαπιστώδέν :

Ένας νέος μία ή νέα εις την προαναφερθείσαν ήλικίαν, σιδέποτε προσβάλλεται από φωτοφοβίαν όταν εύρίσκεται κατά μόνος.

Τουτο συμβαίνει όταν ο νέος και ή νέα εύρίσκονται μαζί. Εις πόσων ειδών παθήσεις ύπόκειται ο τολαίπωρος ο άνθρωπος! . . .

Διά να επανέλθωμεν εις την φιλόξενον οϊζίαν, ο ιδιοκτήτης της όποίας δέν έχει παρομοίαν πάθησιν, και άδυνατεί ψυσικά να έμβαθύνει εις τά αίτια τά προκαλοϋντα την φωτοφοβίαν, έδήλωσε κατά την προχθεσινήν συγέντρωσιν τά εξής :

— Να μαζεύετε κορίτσια έδώ άν θέλετε, αλλά υπό τον όρον να μη σβύνετε τά φώτα.

Τι θα είπη να μη αισθάνεται κανένας τας έπιτακτικάς έκδηλώσεις της πάθησεως του άλλου!

Έπειδή ο ίδιος είναι υγιής, νομίζει όλον τον κόσμον υγιά επίσης.

ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΙΣ

Διετάχθη γενική άπολύμανσις αρχής γενομένης από τά εκατοντάδραχμα και πεντηκοντάδραχμα του Κράτους.

ΚΑΡΔΙΑ ΥΠΟ.. ΔΙΩΓΜΟΝ

Την παρελθούσαν εβδομάδα διήλθεν έντεθθεν τὸ ἀτμόπλοιον «Ἑλλάς» προερχόμενον ἐκ Λήμνου καὶ φέρον περί τους 150 περίπου Λημνίους ἐπιστρέφοντας εἰς Αἴγυπτον.

Οἱ ἐπιβάται δὲν ἦσαν ἄρρενες πάντες, ἀλλὰ καὶ θήλειες μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μία δεσποινὶς «διὰ πολλῶν χαρῶν πεποικισμένη» ὡς διαθέτουσα περί τὰς 3000 αἰγυπτιακάς.

Ἡ εἶδησις περιελθούσα εἰς γνώσιν ἀγλαοῦ βλαστοῦ ἀρχοντικῆς Μυτιληναϊκῆς οἰκογενείας, διαμεινάσης ἄλλοτε εἰς Αἴγυπτον, ἀνεστάτωσε καὶ τὸν ἀγλαὸν βλαστὸν καὶ ἅπαντας τοὺς οἰκείους του, ἐπιθυμούντας διακαῶς τὴν καλὴν ἀποκατάστασιν αὐτοῦ.

Μόλις λοιπὸν τὸ ἀτμόπλοιον ἠγκυραβόλησεν, ὁ ἀγλαὸς βλαστὸς περιβληθεὶς τὴν καλλιτέραν ἔνδυμασίαν του, πλουσίως παρφουμαρισθεὶς καὶ κρατῶν θαυμασίαν ἀνθοδέσμη, ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου, καὶ κατέθεσεν πρὸ τῶν ποδῶν τῆς Ἀλεξανδρινῆς πολυφέρνης, τὴν ἀνθοδέσμη καὶ τὴν καρδίαν του.

Ἡ πολύφερνος ἐδέχθη τὴν ἀνθοδέσμη ἀλλ' ἀπεποιήθη τὴν προσφερθεῖσαν καρδίαν.

Διὰ τὴν πρώτην δὲν ἔφερε καμίαν ἀντίρρησην, ἀλλὰ διὰ τὴν δευτέραν «ἐκαμε τὴν Δημιὰ» κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον, καὶ οὐχὶ τὴν Ἀλεξανδρινήν.

Συνεπεῖα τούτου ὁ νεαρὸς βλαστὸς ἐπανῆλθεν ἄπρακτος εἰς τὴν οἰκίαν, ἀπέβαλε τὴν καλὴν ἔνδυμασίαν καὶ εἶπε περίλυπος εἰς τοὺς οἰκείους του : — «Ἄδκα πάγισαν τὰ βαρκαδιάτ'κα.

Ἡ μήτηρ, ἡ ἀδελφή, καὶ οἱ ἀδελφοὶ ἐσιώπησαν.

Ὁ πατὴρ ὅμως, ἔρριψε βλέμμα οἴκτου πρὸς τὸν βλαστὸν καὶ εἶπε :

— «Ἄμ γὴ δληῆς αὐτὲς θέλιν κουλάντρ'σμα. Σὰ μπήγισ τὸ ἔκατοισ σὰ τοῦ βῶδ' παλαβὴ ἦνταν γὴ κουπιλοῦδα ;.. Ἄντι τὸ' εἶσι ντίπ κατὰ ντίπ μλάρ !..

ΣΚΕΨΕΙΣ

Τοῦ δασκάλου Πατσαβουλῆ

Ὁ ἔνδοξότερος θάνατος εἶναι ὁ διὰ κρεμάλας, διότι πεθαίνεις εἰς... ὑψηλὴν θέσιν.

Ἐὰν σοῦ προσφέρουν σήμερον τσιγάρο πάτο εὐθύς, διότι μὲ τὴν νέαν φορολογία, μὴ περιμένεις νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἀνόητος αὐτὴ πράξις καὶ αὐτίον.

Γυναίκα δὲν αὐτοκτονῶ διότι ἠτύκονησα πρὶν δέκα χρόνια ἀκριβῶς ὅταν σὲ πρωτοψώνησα!...

Ὁ Θεὸς ἔδωκε ἄνδρα στὴ γυναίκα, καὶ στὴ γυναίκα ἄνδρα. Πεθερὰ δὲν ἔδωκε, μηδὲ στὸν ἕνα, μηδὲ στὸν ἄλλο.

Ἡ πεθερὰ εἶναι ἐφεύρεσις τῶν παλαιοτέρων...

ΒΡΕ ΤΟΝ ΨΕΥΤΗ!

Κάποτε ὁ Ἀντώνης θάταξίδευε καὶ στὴ γυναίκα του ποὺ τῆνε ζήλευε εἶπε, πρὶν φύγη: «Εὐφημία, κύττα νὰ μοῦ σταθεῖς τιμὰ

Κάποιος θρασὺς — ποιὸς ξέρει — πάνω σου μπορεῖ ν' ἀπλώσῃ χέρι!

Κύττα μὴ κοιμηθεῖς σὲ ξένη ἀγκάλῃ νὰ μὴ μοῦ βγοῦνε ἀποδαῖα στὸ κεφάλι.

— Καλὲ τί λές; τοῦ ἀπεκρίθη ἐκείνη — τέτοιο κάζο ἂν θὰ σοῦ γίνῃ προτιμῶ νὰ μείνω ἄψυχη ὡσάν τὰ κάντρα καὶ νὰ μὴ γνωρίσω ξένον ἄντρα

Ἐφυγε ὁ Ἀντώνης. . . Μῆνας δὲν περνᾷ καὶ στὸ σπιτικό του, νάτος καὶ γυρνᾷ. . .

Τὸν κυττᾷ ἐκείνη μὲ μάτια τετραπέρατα τόνε ψηλαφᾷ, στὸ λαιμὸ του πέφτει καὶ τοῦ λέγει: «Ποῦνοι γιὰ τὰ κέρατα;

Ἄχ! Ἀντρούλη ψεύτη!

ΕΜΗΝΥΘΗ Ο.. ΘΕΟΣ

Πρωτοφανῆς ὑπόθεσις κρατεῖ ἐν συγκινήσει ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ Μανδαμάδου.

Ἀσεβῆς τις Μανδαμαδιώτης ἐπέδωκε ὡς πληροφοροῦμεθα μῆνυσιν κατὰ τοῦ . . . Θεοῦ (Θεοῦ) διὰ τὴν ἀκόλουθον ἀφορμὴν.

Ὁ . . . Θεὸς ὅλως ἐξαιρετικῶς ἀγαπᾷ τὸν Μανδαμάδον, ἴσως διότι ἐκεῖ κατοικεῖ καὶ ὁ ἀφοσιωμένος ὑπηρέτης του Ταξιάρχης, ἠγόρασε κτήμα ἐκεῖ γενόμενος οὕτω κτηματίας τοῦ Μανδαμάδου.

Ὁς . . . Θεὸς φυσικά, ἐφρόντισε ὡστε ἀπὸ τὸ κτήμα του νὰ διέρχεται καὶ ἄφθονον ὕδωρ, διὰ νὰ γονιμοποιεῖται τὸ ἔδαφος.

Φαίνεται ἐντούτοις ὅτι ὑπάρχει περίσσεια ὕδατος καὶ ὁ . . . Θεὸς διέταξε νὰ γίνῃ διοχέτευσις τοῦ περισσεύματος εἰς τὸ κτήμα τοῦ γείτονός του.

Ἄλλ' εἶτε διότι τὸ περίσσειμα ἦτο πολὺ, εἶτε διότι ἡ διοχέτευσις δὲν ἐγένετο καλῶς, τὸ κτήμα τοῦ γείτονος μετεβλήθη εἰς λιμνοθάλασσαν...

Εἰς τὰς διαμαρτυρίας τοῦ τελευταίου, ὁ . . . Θεὸς δὲν ἔδωκε καμίαν προσοχὴν πράγμα ἄλλως τε ὅχι καὶ ἀσύνηθες διὰ τὸν . . . Θεὸν κατὰ τὰ τελευταία ταῦτα ἔτη, διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι συμβαίνει νὰ κάμωμεν λιτανεῖαν διὰ νὰ βρέξῃ, καὶ ἐπακολουθεῖ σεισμὸς, ἀντι βροχῆς.

Ἀπελπισθεὶς ὁ γείτων ἠναγκάσθη νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐπέδωκε μῆνυσιν κατὰ τοῦ . . . Θεοῦ.

Ἀμφιβάλλομεν ὅμως ἂν δύναται νὰ σταθῇ παρομοία μῆνυσις . . .

Διότι ποῖος δὲν γνωρίζει ὅτι ὁ . . . Θεὸς ἐν τῇ προσπάθειά του ὅπως ὀφελήσῃ τὸν Α ζημιώνει τὸν Β;

Εἶναι φυσικὸν δὲ εἰς τὴν προκειμένην περιπτῶσιν ἡ ζημίαι τοῦ γείτονος, νὰ εἶναι μεγαλύτερα, ἐφ' ὅσον ὁ . . . Θεὸς τὸν ἑαυτὸν του πρόκειται νὰ ὀφελήσῃ.

Ἐν πάσῃ περιπτῶσει διὰ πρώτην φοράν οἱ δικασταὶ θὰ κληθοῦν νὰ ἐκδικάσων ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ μῆνυσιν στρεφομένην κατὰ τοῦ Θεοῦ!..

Ἐπίγραμμα σὲ μπατακτῆ

Ἐδῶ ἐθάψαν βρὲ παιδιὰ τὸν Θεοδόση ποὺ ὄσω ζῶσοε ἔπερνε χωρὶς ποτὲ [νὰ δῶσῃ. Θεέ! Ἄν στὸν Παράδεισο τὸν ἔχεις [ἀπιθῶσει, βέβαια, θὰ τὸ ζήτησε κι' αὐτὸ ἐπί [πιστώσει!..

ΜΗΝΥΣΕΙΣ

Ἐναντίον τῆς γελοιογραφίας τῆς πρώτης σελίδος τοῦ ἀνά χείρας φύλλου ὡς καταλαβούσης ἀνεπίστως καὶ ἐξ ὀλοκλήρου σχεδὸν οἰκόπεδον ἀνήκον κατὰ τὸ ἡμῶν καὶ εἰς ἐμέ, ὑποβάλλω ἐντός τῆς ἡμέρας ἀρμόδιως μῆνυσιν ἐπὶ ἀσθαίρετῳ ἐξῶσει καὶ παρανόμῳ σφετερισμῳ, διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἡ ὕλη τοῦ «Βούρδουλα»

ΠΑΝΑΓΗΣ — ΣΑΪΜΟΝ

Λέγεται πῶς στὴ Γενεύη ὁ μεγάλος Παναγῆς μὲ τὸ Σαΐμον κουβέντες ἔπιασε λογῆς λογῆς.

Γιὰ τὰ χρέη μας βεβαίως θὰ τὰ εἶπαν ἕνα χέρι ἀλλὰ τί ἐλέχθη ὡς τόσο μόν' ὁ Παναγῆς τὸ ξέρει.

Ἐπειδὴ ὅμως ἐγνώσθη πῶς τὰ χρέη δὲν τὰ σβύνουν συνεντεύξεις καὶ φιλίεσ κεραμιδαρίο ἄς γίνουν.

Ἐμεῖς θέμε, ἡ φιλία —κ' εἶναι στὸ Ρωμαϊκὸ νόμος— νὰ ἐκδηλώνεται μὲ ἔργα καὶ νὰ εἶναι γαλαντόμος.

Καὶ ἐφ' ὅσον στὸ ἀκέραιο μᾶς ζητοῦν λογαριασμὸν νὰ τὴ βράσω τὴν Ἀγγλία καὶ τὸν κύριο Σαΐμόν.

Φίλος ποῦ δὲν λέγει «Βούτα στὴ χρυσοβριθῆ μου στέρνα» εἶναι ἀδιάφορος καὶ χ τονε καὶ πέρνα!

ΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ

Διὰ τὴν κ. Κ . . . λίαν φιλελήμονα ὡς γνωστὸν, λόγου γενομένου κάποτε περὶ συζυγικοῦ σκανδάλου ἀφορῶντος φίλην τῆς, λέγεται ὅτι εἶπε : — Πῶς κατορθώνουν καὶ ἀλλάσσουν ἔραστατὰ ὡσάν τα ὑποκάμισά τους!

Ὁμολογῶ ὅτι ἔκαμα καὶ ἐγὼ μερικὰς ἐλαφρότητας εἰς τὴν ζωὴν μου, ἀλλὰ πάντως περιορισμένα πράγματα.

Ὁ καθεὶς ἄλλως τε ἠμπορεῖ νὰ ἀριθμῆσῃ τὰς ἐλαφρότητας μου αὐτάς.

Εἷς ἐν τῶν παρισταμένων, ἀρκετὰ μεμνημένος φαίνεται εἰς τὰς ἐλαφρότητας τῆς κυρίας Κ ἔδωκε τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν.

— Ἡ κυρία ἔχει πληρέστατον δίκαιον.

Ποῖος δὲν ξέρει νὰ μετρήσῃ ἕως τὰ ἑκατὸ! . . .

ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ ΕΝΣΤΑΣΕΩΝ

Χθὲς ἐξεδικάσθησαν αἱ ἐνοστάσεις ἐπὶ τοῦ φόρου «ἀ ν α π ν ο ἦ ς» διαφόρων ἐπαγγελματιῶν τῆς πόλεως μας.

Ἀῤριον θὰ ἐκδικασθοῦν αἱ ἐνοστάσεις ἐπὶ τοῦ φόρου τῆς «κ α λ η μ ἔ ρ α ς».

ΜΙΑ ΓΚΑΡΣΟΝΙΕΡΑ

Πρὸς τοὺς δύο γηραλέους ἰδιοκτητὰς τῆς,

Ἄγαπητοὶ καὶ σεβάσμιοι κύριοι,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς καταστήσω γνωστὸν ὅτι καταχοῤσθε τῆς καλωσύνης μου.

Εἴσθε, ὡς ἐκ τῶν πραγμάτων διεπίστωσα ὁ ἕνας 70 ἔτων καὶ ὁ ἄλλος 65 περίπου. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι μία γκαρσονιέρα δὲν παρέχει ἄσυλον εἰς νέους μόνον καὶ δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποῦ στεγάζω καὶ προχωρημένους κατὰ τὴν ἡλικίαν πρεσβύτας ὅπως σεῖς.

Ἄλλὰ δὲν παύει ἡ ἡλικία ὁλόν ὅσον ὁ ὄργανισμός.

Καὶ ἐγνώρισα ἐγὼ ἄλλους πρεσβύτας τοὺς ὁποίους θὰ ἐξήλειαν ἀσφαλῶς, πολλοὶ νέοι τῆς σημερινῆς ἐποχῆς.

Ἄτυχῶς δὲν εἴσθε ἀπὸ τὴν πάσταν αὐτὴν καὶ δι' αὐτὸ πολλάκις ἀντικρύζουσα κατ' ἀνάγκη τὰς ἐνεργείας σας, αἰσθάνομαι τὴν ἀπογοητεύσιν τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ὁ κνηνητικὸς σκύλος, ὅταν ὁ ἀφέντης του πυροβολῶν δὲν εὐρίσκει ποτὲ τὸ θῆραμά του . . .

Δὲν γνωρίζω βεβαίως ποῖα ἦτο ἡ ἰκανότης σας κατὰ τὸ παρελθόν, δηλαδὴ πρὸ εἰκοσιπενταετίας, διότι δὲν εἶχα τότε τὴν τιμὴν νὰ σᾶς φιλοξενῶ.

Περὶ τῆς σημερινῆς σας ὁμοῦ ἰκανότητος δύναμαι ἐνόρκως νὰ βεβαιώσω ὅτι κατέπεσεν αὐτὴ εἰς τὸ μηδέν.

Φρονῶ ὡς ἐκ τούτου ὅτι ἐὰν θὰ μὲ κρατήσετε ἀκόμη εἰς τὴν κατοχὴν σας, παρίσταται ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ προσλάβετε βοηθόν, σεῖς δὲ νὰ εἴσθε ἀπλῶς ἐπιθεωρηταί, ὅπως συμβαίνει μὲ πολλοὺς τῶν συνομηλικῶν σας.

Κάποτε εἰς ἐξ' ὕμῶν, ὁ πρεσβύτερος, ἐλησμόνησε τὸ κλειδί μου εἰς τὴν τσέπην του καὶ τὸ ἐπῆρε ὁ ἀνεπιός του.

Ἄϊ, λοιπὸν ἔπρεπε νὰ σᾶς εἶχα κρυμμένους κάπου, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε πῶς φέρονται οἱ ρωμαλέοι ὄργανισμοὶ ὑπὸ τὴν στέγην μου.

Θὰ σᾶς παρακαλέσω ὡς ἐκ τούτου, νὰ λησιμονεῖτε συχνὰ τὸ κλειδί διὰ νὰ τὸ παίρνῃ ὁ ἀξιὸς ἀνεπιός καὶ διὰ ν' ἀντιλαμβάνομαι καὶ ἐγὼ τὸν προορισμὸν μου, τὸν ὁποῖον μὲ σᾶς ἐλησμόνησα.

Σεβαστοὶ μου κύριοι, τόπο εἰς τοὺς νέους ἀνεπιούς.

Μὴ ξεχνᾶτε τὸν σοφὸν γαλλικὸν στίχον :

«Τὸ νὰ κάνει κανένας τὰ γηρατιά του περὶ πένθημα εἶναι ἡ ἱστορία τῶν ἐγωϊστῶν».

Σας χαιρετῶ

Ἡ Γκαρσονιέρα σας

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΟΥ

Αὐτοκτονῶ καὶ βάζω τὸν ὕψιστο, κριτὴ : Ἦθελεν ἡ γυναίκα μου κάλτσα μεταξωτὴ

Πέντε χρονῶν ὁ γυιὸς μου, ἤθελε πετι - φούρ, κι' ἡ κόρη μου τεσσάρων, ἤθελε μανικιοῦρ.

Μ' ἐτσάκισαν τὰ ἔξοδα συζύγου καὶ πατέρα, καὶ πάω εἰς τὸν διάολο κι' ἀκόμα πάρα πέρα.

ΚΥΡΙΑΚΗ

8 Οκτωβρίου 1933

Τὸ Φύλλον Δρ. 2.

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

Διεύθυνσις:

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΥ

Ἐτησίᾳ Δρ. 100
Ἐξάμηνος » 55

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ἐξωτερικοῦ
Δολ. 2 Σελ. 10
Φρ. Γαλ. 40

Τηλέφ. 341

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΟΒΑΝΑΚΗ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΕΟΡΤΗΝ

Μέγα χαράν τήν αίσθάνομαι σήμερον ὅτι εἰς εὐκαιρίαν ἑορτῆς ἀγαπητικοῦ ἡμῶν φίλου κ. Ἄϊνατζόγλου, λαμβάνω ἀνά χείρας ποτήριον ἵνα πίνω γκλού... γκλού οἶνον, ἐκτοξεύσω μέγα εὐχεστικὴν εὐχὴν εὐγένεια μοῦτρα του ὡς καθὼς καὶ εὐγένεια μοῦτρα ἀξιότιμος σύζυγός του κ. Γεθσημανῆ.

Τσοκ ἰλαρά μπε Ἄϊνατζόγλου, ὡς νὰ λέγωμεν νὰ χαιρεσοῦν ὄνομά σου καὶ πάντοτε εἰς οἰκίαν σου ἔρχοντες νὰ χαιρετίζωμεν ἐγκαρδιακῶς πανηγυρὶν ταύτης πανηγύρεως.

Ἀξιότιμος καὶ ἀγαπητικὴ κυρία Γεθσημανῆ νὰ ζήσῃ Ἄϊνατζόγλου μπε, καθὼς ἐπιθυμᾷ ἀγγελικὴ καρδίᾳ σου καὶ νὰ ἔχῃς τοῦτον ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω σου εἰς βίον ἅπαντα στήριγμα μέχρι γῆρας βαθύ, ἰνσαλάχ.

Ἀρμονικὸς σύζευξις, σπάνιον πράγμα εἶναι μπε καὶ δυσκόλον πολὺ σύζυγος νὰ μὴ πλακῶνῃ σύζυγόν του ἐγώϊσμός ἀποτρόπαιος.

Καὶ βλέπω σημερινὸν ἀρμονικὸν σύζευξιν ἀγαπητικοῦ ἡμῶν Ἄϊνατζόγλου καὶ ἀγαπητικῆς ἡμῶν Γεθσημανῆ χαρὰν μέγα τήν αίσθάνομαι καὶ ἐκφωνάζω ἀπὸ βαθειὰν καρδίαν μου :

— Ἐτη πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα. Τὴν σημερινὸν ποῦ θέλεις θὰ εὑρῇς τοιοῦτον ἀρμονικὸν σύζευξιν ντινὶ σικτιγιμί νέ, ὡς νὰ λέγωμεν διάβολος νὰ πάρῃ κόσμος χάλασε, μπὸμ μπὸκ ὀλδοῦ βέρ σελάμ.

Ἀμα βλέπω, παρέα χαμουρίζεται καὶ πρὸς ὕπνον βλέπει.

Οἰλέ ἰσέ, ὡς νὰ λέγωμεν τῶν πραγμάτων οὕτως ἔχων, κἀκὶν γκιντελίμ ἐσέογλου ἐσεκλέρ, δηλονότι σηκώσατε νὰ φύγωμεν ἄϊντε.

Οὐλάν, περὶ ὕπνον ἤλθομεν ἢ περὶ χαιρετισμόν μπε ;
Φτοῦ, μπαμπαλαρινὶν τζαρινά... ἄ... σιαρχὸς ἐριφλέρι....

Γιοβανάκης

ΛΥΤΑΠΟΔΕΙΚΤΟΝ

Εἶπες κάπου, πῶς ὁ θεὸς σου γιατρὸς εἶναι τοῦ σπιτιοῦ μας ὁ κουράντης, εἶσαι λοιπὸν ψεύτης φοβερὸς, ψεύτης καὶ μπερμπάντης.

Γιατί ἦρθε κάποτε καιρὸς ποῦ με βρῆκε τῆς ἀρρώστειας μπόρα. Αἰ ! Ἄν με κυττοῦσε ὁ θεὸς σου γιατρὸς στή ζωὴ θε νάμουνα ὡς τώρα ;

ΣΤΟΥΝΤΙΟ "ΛΕΣΒΟΣ ΦΙΛΜ"

Ἐλ. Κατσάνη : «Νυκτερινὰ ἐξδρομαί εἰς Ἀγιάσσον».

Τῆς Κας Σ. Κ. : «Τὰ ραντεβοῦ ὑπὸ τὸ σεληνόφωσ».

Βασ. Κούμπα : «Ὅλο τὸ σέξυπλ εἶναι στὰ μάτια μου».

Διοσ Σ. : «Μισῶ τὸν γάμο ! Γειά σου».

Φ. Κατσάνη : «Ζάχαρ».

Ὁρέστου Κυπριανοῦ : «Τὰ τὰ κἀν'ς αὐτά. Τοῦ χαρτέλι βλέπῃ σὺ».

Πλ. Πλάτωνος : «Ἄντι βρέ, τὸ εἶσι τοῖ σεις ντιπ ἀδιαφόρητ».

Θ. Θεοδοσιάδη : «Δὲν ἀνήκω πλέον εἰς κόμματα. Ἀνήκω εἰς τὴν Θεομήν».

Στέλιου Καραπάτη :

«Ἄν εἰς ὅλα ὑπάρχει νόμος εἰς τὰ μάτια, ὄχι, ὄμως».

Π. Λιόλιου : «Βενζίνα παρακαλῶ».

Ἄντ. Ἀντωνιάδου : (Κωνσταντινουπόλιτου). «Ὁ Σαζάν καφαλιῆς».

ΓΚΡΑΝ ΓΚΙΝΙΟΛ

ΙΝΚΟΓΝΙΤΟ ΣΤΟ.. ΚΥΝΗΓΙ

Κάτω ἀπ' ἓνα φράχτη τὸ ζευγάρι ἀδράχτει τὴν καλὴ εὐκαιρίαν καὶ... κοινὴ ἱστορία !

Ξαφνικὰ ἀκούονται βήματα καὶ ξεπροβάλλουν κάποιον ἄλλοι κυνηγοί, προχωρώντας πρὸς τὸ μέρος των. Ἐκεῖνος τῆς λέγει τότε :

— Σῆκω νὰ φύγωμε, γιατί ἔρχονται κι ἄλλοι γιὰ κυνήγι.

Ἐκεῖνη, ἅπαντὰ με ἀπάθεια :

— Δὲν τὸ κουνῶ ἀπ' ἐδῶ ...

— Μὰ θὰ μᾶς δοῦνε καὶ δὲν εἶναι ἄλλο τίποτα, θὰ μάθουν τὸ μέρος ποῦναι τόσο πρόσφορο γιὰ τὸ κυνήγι μας.

Ἐκεῖνη ἀνασηκώθηκε λίγο, κύτταξε τοὺς κυνηγούς, καὶ εἶπε :

Ἄφοβα ἐδῶ στάσου

κάνε τὴ δουλειά σου ..

τί κι ἂν μ' ἀντικρύξουν ;

Μηδὲ τοὺς γνωρίζω

μηδὲ με γνωρίζουν !

.....

Ἐπιχείρημα ἀκλόνητο ..

κυνηγοῦσαν πράγματι ἰνκόγνιτο.

.....

ΑΝΤΟΧΗ ΚΑΙ ΧΑΡΙΣ

Τὰ παπούτσια τοῦ Β ο υ τ ο ῦ εἶναι παπούτσια ἐλαφρά ἀλλὰ εἶναι ταυτοχρόνως σὰν τὰ σίδερα γερά.

Κ' εἶναι προφανές ἐκ τούτου καὶ στὰ μάτια ἐνὸς στραβοῦ πῶς ο' αὐτὰ ἀντοχή καὶ χάρις ἔχουν δῶση ραντεβοῦ.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

Ἔντονος διαμαρτυρία

Οἱ ὑποφαινόμενοι ὄντι καὶ αἶγες τῆς περιοχῆς Κισσκιοῦ, διαμαρτυρομεθα ἐντόνως διὰ τὴν μελετωμένην ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ ἀνεγερσιν τοῦ Μουσείου Μυτιλήνης, καὶ δηλοῦμεν ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἐπιτρέψωμεν τὴν εἰς βάρος ἡμῶν συντέλεσιν τοῦ ἀδικήματος τούτου.

Εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσι ὅτι ἀπὸ χρόνων ἀμνημονεῦτων ἡ καταφέρεια εἰς ἡν ἀποπειρῶνται οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιδρομεῖς νὰ ὑψώσουν τὴν ἀρχιτεκτονικὴν ἀσχημίαν των, ἀπετέλεσε τὸν μοναδικὸν χῶρον πρὸς ἀναψυχὴν ἡμῶν καὶ ἐπιτέλεσιν καὶ διαφόρων ἄλλων ἀναγκαίων λειτουργιών.

Οὐδὲ δύναται σοβαρῶς νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι πρὸς τὸ μέρος τοῦτο, δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἡ ὑπάρχεις πνεύμονος καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς ὄνους καὶ τὰς αἶγας.

Δὲν ἀποτελεῖ ὡσαύτως δείγμα ὀρθολογισμοῦ καὶ καλῶς ἐννοουμένης φροντίδος τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς ὑπὲρ ἡμῶν, ἡ παραχώρησις τοῦ ἐν λόγῳ οἰκοπέδου εἰς τοὺς ξένους ἐπιδρομείς, οἱ ὅποιοι με τὴν ἀνεγερσιν τοῦ τερατουργηματός των θ' ἀποκρύψουν τὴν ἀράϊαν θέαν τοῦ τοπεῖου, ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μας.

Τὸ πράσινον εἶναι γνωστὸν ὅτι θέλγει τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἡδύνει τὸν λάρυγγα ἡμῶν.

Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ δὲν πρέπει νὰ σκεπτεται μόνον ἀνθρωπίνως, ἀλλὰ καὶ κάπως γαίδουρινῶς.

Ἐάν δὲ ἐσκέπτετο καὶ ὄλιγον γαίδουρινῶς θὰ κατενόη ἀσφαλῶς ὅτι τὸ Μουσεῖον ἐξυπηρετεῖ μὲν τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' οὐδόλως ἐξυπηρετεῖ τοὺς ὄνους καὶ τὰς αἶγας.

Ἡμεῖς θέλωμε τὸν χῶρον τοῦτον ἐλευθέρων, ὥστε ἐλευθέρως νὰ βόσκωμεν καὶ ἐλευθέρως νὰ κοπρίζωμεν.

Ἄλλ' ἐλπίζομεν ὅτι ἡ διαμαρτυρία μας, ἡ ὅποια ἐν ἀνάγκῃ θὰ διατρανωθῇ καὶ διὰ ζώσης, ἦτοι διὰ βαρυῶν ὀγκανισμῶν, θὰ εὕρῃ τὴν δέουσαν ἀπήχησιν εἰς τὸν σύλλογον τῶν ζωοφίλων καὶ θὰ προληφθῇ ἡ ἀδικία.

Διότι δὲν πιστεύομεν νὰ ἐπαληθεύσῃ τὸ γαλλικὸν ἀξιῶμα, τὸ ὅποῖον μᾶς ἐδίδαξεν ὁ ὑπὲρ τῶν ἀπόψεων μας κηρυχθεὶς ἱατρὸς καὶ ὀψήφιος Δῆμαρχος κ. Μανώλας, καὶ κατὰ τὸ ὅποῖον ἀξιῶμα :

«L'âne de la communauté est toujours le plus mal bâté».

Τούθ' ὅπερ σημαίνει ὅπως ὁ αὐτὸς ἱατρὸς μὲς ἐξηγήσεν ὅτι «*παραμελεῖ τις τὰ κοινὰ συμφέροντα χάριν τῶν ἀτομικῶν τοιούτων*».

Μυτιλήνη, 6 8 ββρίου 1933.

Οἱ ὄνοι καὶ αἱ αἶγες τῆς περιοχῆς Κισσκιοῦ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΛΘΟΥ

ΤΟΥ ΛΑΘΟΥΣ

Τοῦ κἀλλῆμα εἶχι γμίσι τ' ἀρχοιντκό τ' κῦρ Θανάσ' γιὰ τὸ γάμ' τὸ ζόρησιντ τὸ Λόπας πούπιον τοῦ Βασίλ', τοῦ γυῖ τ' κῦρ Λιφτέρ'.

Γῆ νύφ' καμάροιν σ' τ' γονιὰ χουρῖς νὰ μ'λὰ γιὰτι τσεῖνου τοῦ τοιρὸ τοῦ πειὸ τρανὸ χάρ'σμα τὸ γναίζας ἦνταν γῆ βουβαμάρια.

Γι' ὅρα πηροῦσι δίχουζ νὰ φαῖντι γῆ γαμπρός. Γῆ πατᾶς τ' χωριοῦ εἶχι κἀνι τσοῦρημου ἱεροπραξίης τὸ ἔν ἰχι τακάτ νὰ μλῆζι μόνου ρουχάλ'ζι πὰ στοῦν καναπέ, τὸ οἱ σμπιτέρ' τοῦ ζουτσουπῖναν.

Ἐν σὸν ἦρθη γῆ γαμπρός μί τ' μαπαρῆγια ντ' τὸ ἀρχίνας γῆ γάμουζ.

Ὁῦλι, γ'οἱ συγγινεῖς, τὸ οἱ δ'κοί, τὸ γ'οἱ φίλι, μί τ' ν' ἀράδα φ'λουσαν τὰ στέφανα μί ριζίδια στοῦν δίσσο τ' πατᾶ. Μὰ σὰ τὸ πιθεράς τοῦ φοῦλιμα στοῦ γαμπροῦ κανένας ἔ φίλ'σι.

Ἀμα φάγαν τὸ ἦπιαν, τὸ ἦρηι γι' ὅρα νὰ φέγιν, ἀποχιμῆσαν οῦλι τ' νύφ' τὸ τοῦ γαμπροῦ τοῖ παῖσαν σπῖτια τους, κνιὰδ' στοῦν μηθύσι.

Ἀπόμ'νι μούναζι γῆ πιθιρά, γιὰτ' ἦνταν συνήθειο τσεῖνα τὰ χόρνια, γῆ πιθερά ν' ἀπομῆνι μᾶζ' μί τὸ νηόπαντ' τ'ν πρώτ' νύχτα.

Εἶπαμ παραπάνου πῶς οῦλι εἶνταν κνιὰδ' στοῦν μηθύσι τὸ οἱ καλισμένη, τὸ ἡ γαμπρός, τὸ ἡ πιθιρά.

Τίλουγια γίν'τσι —μαθῆς ἀπ' τοῦ μηθύσι—τὸ ἡ γαμπρός λάθημ' τὸ ζάμαρις....

Αἰ οῦλι τ' νύχτα, ἀκουγες τ' ν' πιθιρά νὰ λέγα μουμουρίζοντας :

— Σχῶρα μ' Οἰέ μ' ἀτζαμή ἀθροῦπου μαθαῖνου!

ΤΥΠΟΙΣ ΚΡΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ "ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ"

Διάφορα ζῶα χορτοφάγα μεταβαίνοντα διὰ νὰ ἐπιδώσουν εἰς τοὺς ἀρμοδίους διαμαρτυρίαν διότι διὰ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Μουσείου εἰς τὸ Κισσικὸ χάνουν τὸν τόπον τῆς βοσκῆς των.